

OFICIS ARTESANS

moment. Aquesta etapa li va durar fins als 25 anys. Tota una joventut apartat de casa, del poble, dels amics i familiars. Aquest és un aspecte que li ha quedat molt gravat en la vida dels nostre invitat d'avui.

Va tornar cap Artesa i després de passar per cal Sastrico, cal Cases i cal Canes, va decidir muntar-se per ell. La primera fusteria que va tenir estava a ca la Carmeta del Colector, del carrer de les monges. Estic segur que la gent d'aquells temps identificaran en la seva memòria la situació exacta de la fusteria, no així els de generacions més joves. Allà hi havia en un principi un magatzem, i amb les reformes es va convertir en la fusteria. Va començar a comprar les eines, i fins i tot, la màquina anomenada "universal", que li va costar 17.500 pessetes i per cert la tingut tota la vida i encara la conserva com a únic record físic de tota la seva trajectòria professional. És un objecte d'un valor incalculable pel nostre amic Antoni, i les hores que hi ha passat només les sap ell.

Amb tot, va arribar un moment que l'amo del local on tenia la fusteria, en volia fer ús ell. Per tant l'Antoni va haver de fer un pensament i fou quan van comprar el pati del qual va sortir la casa on han viscut tota la vida i en la qual hi van instal·lar la fusteria on ha desenvolupat la seva tasca el nostre invitat d'avui.

L'ofici de fuster per l'Antoni és sacrificat, perfeccionista i constant. També cal tenir una certa visió i dominar molt bé el dibuix i la fusta. No totes serveixen pel mateix, i tampoc no totes tenen el mateix maneig, i d'això ningú li havia d'explicar res al nostre amic Antoni. Ell després d'anys de treball s'havia guanyat el client amb la bona feina. L'il·lustració i la professionalitat, caracteritzaven el dia a dia del nostre invitat. I d'això en poden donar constància el conjunt d'operaris que han

passat per la fusteria i que de ben segur en tenen un bon record de l'Antoni. Tenim en Joan Llanes que ha continuat en la fusteria, així com en Ticó, també en Ton que està a Balaguer, en Marcell, etc., en fi un conjunt de persones que l'Antoni va tenir al seu costat i va voler que aprenguessin els secrets de l'ofici.

L'Antoni ha treballat molt, són molts anys de dedicació. Ha estat per quasi tots els pobles de la comarca, i després de tot, i del que ha passat em confessa que ha valgut la pena.

Amb l'Antoni s'acaba una etapa. Un temps on s'ha passat d'uns materials amb uns altres, la tecnologia ha canviat, així com la manera de treballar també és diferent. Quan es va jubilar molts encara li comentaven el greu que els sabia "tants anys de contacte costen de perdre", però la vida és així.

L'Antoni per molts de la comarca sempre serà el símbol d'aquell noi que amb 14 anys es va posar en l'ofici i que després de molts anys de dedicar-hi esforços i treball el seu nom sempre anirà lligat amb el de bon fuster.

Per molt temps que passi, les futures generacions sabran que als baixos de la casa on avui hi viuen, sempre hi quedarà aquella olor característica de la fusta, aquelles hores viscudes i aquella empremta que en la seva vida professional hi va deixar un home, anomenat Antoni Fonts, amb el qual avui hem tingut la sort de compartir els seus records.

JOAN FONTANET I PARIS

Com és sabut, LA PALANCA no es fa necessàriament solidària de les opinions expressades en els articles. L'únic responsable d'aquests és qui els firma.